

กรรมฐานช่วยให้การดำเนินชีวิตดีขึ้น

ปราณี สาดแย้ม

P17006

ดิฉันนางสาวปราณี สาดแย้ม อยู่บ้านเลขที่ ๘๗/๙ ถนนเพชรเกษม อ.หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์ อาชีพตัดเสื้อผ้าและขายผ้าไหมไทย ลูกค้าส่วนมากจะเป็นชาวต่างชาติ เดิมดิฉันได้ทำกิจการนี้ที่ศูนย์การค้าแห่งหนึ่งที่กรุงเทพฯ โดยได้ร่วมหุ้นกับเพื่อนที่รักกันเหมือนญาติ โดยดิฉันถือหุ้นอยู่ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ เพื่อมีหุ้นเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ดิฉันก็ให้เขามีหุ้นเท่ากันคือ ๕๐/๕๐ เพราะรักเขาเหมือนญาติ

ครั้งแรกที่เริ่มกิจการ ใคร ๆ ก็คิดว่าไม่น่าจะทำได้ เพราะเป็นงานที่ต้องใช้เงินและความสามารถมาก แต่กิจการก็ดำเนินไปดีขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยระยะนั้นชุดและเสื้อผ้าสำเร็จรูป มีดิฉันเริ่มเป็นร้านแรกทำก่อนใคร

พอกิจการดีขึ้นปัญหาหุ้นส่วนก็เกิดขึ้น คนที่ไม่พอใจที่ผู้อื่นได้ดี ได้ยุให้หุ้นส่วนเกิดความแตกแยก ทั้งที่เขาลงหุ้นไว้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ดิฉันให้เขามี ๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่ากัน คนที่ยุเขาว่าไปช่วยทำให้เขารวยอยู่ทำไม ทั้งที่ดูแลร้านก็ดูแลร่วมกัน รายรับรายจ่ายก็มีบัญชีเป็นหลักฐาน เมื่อเขาคล้อยตามคำยุ เขาก็เริ่มปฏิบัติตัวเปลี่ยนแปลงไปจนสังเกตได้

ตามปกติดิฉันได้ไปถือศีลที่วัดแห่งหนึ่ง ทุกครั้งหลานชายก็ดูแลร้านให้เป็นประจำตลอดมาพร้อมกับตัวของหุ้นส่วน แต่พอดิฉันกลับมาคราวนี้ หลานบอกหุ้นส่วนเขาเอาสามีเขามาเฝ้าร้าน ทั้ง ๆ ที่ตัวเขาก็อยู่ประจำอยู่แล้ว ช่วงนั้นดิฉันยังไม่รู้จักหลวงพ่อกับการควบคุมจิต การใช้ปัญญา แก่ปัญหาจึงยังไม่เกิดกับตัวดิฉัน ทำให้เกิดความโกรธคิดไปว่า เขาคิดกลัวว่าดิฉันจะโกงหรือ ทั้งที่ดิฉันไม่เอาเปรียบและให้

เขามากกว่าที่เขาควรจะได้ แล้วทำไมดิฉันจะต้องโง่ ดิฉันโง่ใจเขาตลอดมา แต่เขาทำทำไมโง่ใจดิฉัน เลยถามเขาว่าต้องการจะแยกบ้านใช่ไหม จะได้แบ่งคนละครึ่ง ถ้าช่วงนั้นดิฉันได้มาปฏิบัติกรรมฐานก็จะเกิดปัญญาเหมือนเดี๋ยวนี้ คือ รู้จักให้อภัย รู้จักแก้ปัญหา ไม่ใช่อารมณ์ที่มุ่งแต่จะเอาชนะ แล้วก็คงได้อยู่ที่กรุงเทพฯ ค้าขายตรงจุดนั้นต่อไป

เมื่อแบ่งของคนละครึ่งแล้ว ปัญหาที่ตามมาอีกก็คือ เขาเรียกร้องค่าถอนชื่อในการเซ็นสัญญาเช่าร่วมกัน ดิฉันไม่ยอม (แต่ถ้าเป็นตอนที่ดิฉันปฏิบัติกรรมฐานแล้วจะให้ไปเลย เรามีกรรมต่อกัน) ตอนนั้นดิฉันไม่ยอมเพราะเขาเรียกร้องมากเกินไป เขาเรียกห้าแสน ดิฉันให้เขาไปฟ้องร้องเอา เป็นความอยู่ ๑ ปี ทนายของดิฉันไม่ซื้อกับดิฉัน ดิฉันหาเงินมาลงทุน ๙๐ เปอร์เซ็นต์ หุ้นส่วน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ศาลตัดสินให้ดิฉันเลือกจะเอาบ้านหรือจะเอาเงิน ดิฉันเลือกเอาเงิน แต่ดิฉันได้ครึ่งเดียวจากที่เขาเรียกร้องเอา กับดิฉัน เพราะทนายไม่ซื้อกับดิฉัน

ดิฉันจัดการธุระเสร็จก็มาอยู่หัวหินโดยไม่ทราบมาก่อนว่าหัวหินอยู่ที่ไหน แต่ก็ต้องการมาอยู่ที่หัวหิน เนื่องจากทราบว่าหัวหินมีชาวต่างชาติมากพอควร เพราะเป็นแหล่งท่องเที่ยว ดิฉันต้องการเริ่มกิจการเดิมคือตัดเสื้อผ้าและขายผ้าไหม เพราะถนัดในด้านนี้ ดิฉันเริ่มต้นใหม่ที่หัวหิน คิดว่ามีชาวต่างชาติต้องทำการค้าได้ โดยเช่าร้าน ตกแต่งร้านหมดเงินไปมากพอควร เมื่อดำเนินการกิจการก็ดีบ้างไม่ดีบ้าง แต่ไม่ถึงกับมีปัญหา

อยู่ ๆ เจ้าของร้านจะมาเอาบ้านคืน บอกมีคนมาติดต่อจะซื้อ ช่วงนั้นดิฉันทุกข์มากที่สุด ลงทุนไปมาก และสัญญาเช่าก็ยังไม่หมด เจ้าของบ้านให้สองแสนขอบ้านคืน ดิฉันไม่มีเงินซื้อบ้านเขา ต่อรองราคาจะเอาบ้านเข้าธนาคาร ก็ตกลงกันไม่ได้ เขาบอกจะรอให้หมดสัญญา ช่วงนี้ดิฉันมีความทุกข์ที่สุดไม่ทราบจะทำอย่างไร แก้ปัญหา

ไม่ได้ บุญของดิฉันทำให้นึกถึงคุณพานิช ร้านโชคดีวิริยะ เจ้าของร้านขาย
โทรศัพท์มือถือ ซึ่งสองปีที่แล้วเคยได้คุยกันและได้ชวนดิฉันให้ปฏิบัติกรรมฐาน

ตอนไม่มีความทุกข์ก็ไม่เห็นความสำคัญของการปฏิบัติกรรมฐาน อ้างสารพัด
จะอ้าง แต่พอมีความทุกข์ก็ไปหาให้เขาพาไป ทำให้ดิฉันนึกถึงและอยากจะทำท่าน
ที่ได้อ่านเรื่องของดิฉันได้โปรดทราบ ถ้าเราไปทำความดีไม่ต้องรอเวลา รีบทำก่อนจะ
สายไป หากเราปฏิบัติกรรมฐานในระหว่างที่เราไม่มีปัญหา ปัญหา ก็จะไม่เกิด และจะ
มีความสุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ถ้าวอนให้ปัญหาเกิดแล้วค่อยมาอย่างดิฉันนี้ บางท่านอาจจะไม่
มีโอกาสนี้และไม่โชคดีอย่างดิฉัน เพราะโอกาสไม่ได้มีเหมือนกันทุกคน อย่างน้อยเราก็
ได้กรรมฐานไว้ปฏิบัติ แม้ไม่มีความทุกข์ก็จะได้บุญเพราะมีความตั้งใจจริง จะได้
ส่งผลให้เราพบความสุขเมื่อยังมีชีวิต ตลอดจนเมื่อถึงวาระสุดท้ายที่ทุกคนจะต้องพบ
ก็จะมีสติคิดถึงสิ่งที่ถูกต้องอย่างเป็นสุข

ประมาณ ๗ โมงเช้า ดิฉันได้ไปหาคุณพานิชที่บ้าน คุณพานิชเพิ่งออกจาก
ปฏิบัติกรรมฐาน เมื่อทักทายกันแล้วก็ได้เล่าเรื่องความทุกข์ที่เจ้าของบ้านเขาจะเอา
บ้านคืน ดิฉันก็ตกแต่งร้านไปมาก และจะหาที่ใหม่ลำบาก และเรื่องต่าง ๆ อีก
มากมาย คุณพานิชก็ดีเหลือเกินฟังดิฉันเล่าจนจบ แล้วก็ปลอบใจ บอกดิฉันว่า
ปัญหามีไว้ให้แก้ ไม่ใช่มีไว้ให้ทุกข์ ก่อนแก้เราต้องมีสติและใช้ปัญญาและ
ต้องตั้งใจจริง ไม่ใช่ทำเพื่อหวังผล เช่น เราทำบุญห้าบาท แต่ขอให้ถูกรางวัลที่หนึ่ง คำ
กำไรเกินควร การปฏิบัตินั้นเราต้องช่วยตัวเองแล้วจะได้ผล ไม่ใช่ไปขอให้หลวงพ่
ช่วย หลวงพ่อช่วยไม่ได้ แต่หลวงพ่สอนวิธีให้ช่วยตัวเอง ถ้าปฏิบัติได้ตามที่หลวงพ่
สอนเท่ากับเราได้ช่วยตัวเอง จะรู้ด้วยตัวเอง ใคร ๆ ก็รู้แทนเราไม่ได้ ดิฉันบอกกับคุณ
พานิชว่า ต้องการจะไปกราบนมัสการหลวงพ่จรัญ และปฏิบัติกรรมฐานสัก ๗ วัน ๗
คืน คุณพานิชก็กำหนดวันพาดิฉันไปกับเพื่อน ๆ กลุ่มจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และพา
ดิฉันไปกราบนมัสการหลวงพ่ ไม่ทันจะได้พูดอะไรเพราะหลวงพ่มีกิจต้องรีบไป เมื่อ

กลับออกมาที่มาลงทะเบียนปฏิบัติ ขอบารมีหลวงพ่อก็ให้ความอดทนในการปฏิบัติ
กรรมฐาน อย่าได้มีสิ่งใด ๆ มาขัดขวางในการปฏิบัติเลย ระหว่างปฏิบัติก็ลืมความ
กังวลใด ๆ ทั้งสิ้น มีแต่ความสุขและความสบายใจมาก ๆ อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด การ
ปฏิบัติก็ไม่มีอุปสรรคอะไร อยู่จนครบ ๗ วัน ๗ คืน ระหว่างปฏิบัติมีความรู้สึก
เหมือนว่าไม่เคยมีความทุกข์อะไรมาก่อน มีความรู้สึกในใจว่าบ้านที่เช่าเขาก็ให้อยู่ไม่
เอาคืน รู้สึกสบายใจ กลับจากการปฏิบัติที่วัดอัมพวันแล้วก็นำมาปฏิบัติที่บ้าน และ
สอนหลานอายุ ๖ ขวบ และ ๑๑ ขวบ ให้สวดมนต์และนั่งสมาธิ เขาก็ปฏิบัติตาม ก่อน
จะมาปฏิบัติกรรมฐานลูกไม่มาด้วย เขาทำอะไรไม่เป็น ไม่ช่วยกิจการ ไม่ศึกษาการ
งาน แม้แต่ลูกของเขาก็ปล่อยให้ดิ้นดูแลจุดการเรื่องอาบน้ำแต่งตัวกินข้าวจนถึงเวลา
ไปโรงเรียน ดิฉันกลับจากการปฏิบัติกลับมาบ้านที่หัวหิน เรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ก็
เป็นไปในทางที่ดี

ตอนนี้ลูกสาวรับลูกค้า จัดการทำงานแทนได้หมด ก่อนนี้ใช้ก็ไม่ทำ งานอะไรที่
ช่วยได้ก็ช่วยโดยไม่ต้องบอก ลูกของเขาก็จัดการดูแลเรียบร้อย การปฏิบัติหากไม่
คาดหวังในสิ่งตอบแทนจะเห็นผลได้รวดเร็วมาก ทุกวันนี้ดิฉันมีสมาธิดีขึ้น จิตสบาย
ไม่เครียดไม่กังวล ไม่หนีปัญหา การปฏิบัติ ถ้าเรามีความตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติจะมี
ความสุขมาก

ทุกวันนี้กิจการดีขึ้น ลูกค้าพูดจาง่ายขึ้น พูดกับผู้ใดก็ง่ายขึ้น การเงินก็ไม่ติดขัด
มีความสุขสะดวกสบายทั้งผู้ส่งสินค้าและลูกค้า บางครั้งไม่มีการต่อราคา เรียกว่า ซื่อ
ง่ายขายคล่อง เพราะดิฉันปฏิบัติกรรมฐานด้วยใจปรีดี และทุกวันลูกหลานก็ดีขึ้นมาก
สำหรับตัวดิฉันเองคิดว่าการปฏิบัติกรรมฐานไม่ยาก มีความพอใจที่ได้ปฏิบัติ เมื่อ
ปฏิบัติกรรมฐานแล้วดิฉันได้พบแต่ความสุขทั้งการค้าขายและครอบครัวดีขึ้น เรื่อง
บ้านเช่าดิฉันยังอยู่อย่างเดิม เจ้าของไม่เคยมาเรียกบ้านคืนอีกเลย มีคนมาบอก

เจ้าของบ้านชมว่าดิฉันเป็นคนดี ทุกวันนี้ดิฉันมีความสุขที่สุดที่ทุกคนเข้าใจดิฉัน ผลของการปฏิบัติกรรมฐาน การงานและลูกหลานจึงดีขึ้นเหมือนทุกวันนี้

ทุกวันนี้ดิฉันต้องสวดมนต์ เติมน้จกรม ๑ ชั่วโมง นั่งสมาธิ ๑ ชั่วโมง เพราะดิฉันได้ประสบกับตัวเองว่า การปฏิบัติกรรมฐานได้ให้สิ่งดี ๆ กับตัวดิฉันมากมายเกินความคาดหวัง ดิฉันขอปฏิบัติกรรมฐานตลอดไป ดิฉันเชื่อมั่นในบารมีของหลวงพ่อ เชื่อมั่นในบทสวดพาหุงมหากา โดยไม่มีความเคลือบแคลงสงสัยใด ๆ

ขอกราบนมัสการระลึกถึงพระเดชพระคุณหลวงพ่อที่ให้โอกาสลูกได้ทำความดี

...